

deși se spovediseră și primiseră Taina Cununiei, la șase luni după nașterea copilului au divorțat.

În acest caz, desigur, nu Taina Cununiei, prin care se primește binecuvântarea lui Hristos și prin care ei devin participanți activi ai vieții spirituale a Bisericii, a dus la despărțirea lor. Merită să analizăm această temă, care preocupă mii de tineri în zilele noastre și să deslușim adevăratele motive ale divorțului lor.

În primul rând, tot ceea ce unește Hristos, prin binecuvântarea ce se pogoară în viața omului, stârnește invidia și furia celui care desparte, a diavolului, care nu-și găsește liniștea până când nu intră în viața omului să-l dezbine și să-l ducă spre pierzare. Începe să prezinte mult mai accentuat diferențele dintre cei doi, îi face să le creadă de nedepășit, încearcă să minimalizeze importanța prezenței în viața lor a unui duhovnic. Îi face

să nu mai fie sinceri până la capăt, unul față de celălalt. Alungă smerenia și jertfelnicia, stingând încet-încet flacăra iubirii de la început.

În al doilea rând, atunci când în căsnicie apar copiii, cresc obligațiile și sarcinile celor doi părinți. Neobișnuiți cu aceste noi constrângeri, cel viclean le sugerează gânduri despre starea lor de dinainte, când erau liberi, fără obligații, făceau ce doreau cu timpul lor liber, nu aveau cine știe ce griji materiale, sprijinindu-se mereu pe portofelul părinților. Acest mod superficial de gândire duce la conflicte interne și reproșuri. Sunt vulnerabili și din cauza stării de păcătoșenie, provocată de trăirea anterioară de cununie, intervine plafonarea și inevitabil ajung la divorț.

Sursa: **Părintele Damaschin Grigoriatul**, *Minunile – mărturie a dreptei credințe*, Editura Areopag, 2011

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 10 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sâmbăta morților – Moșii de iarnă</i>
	18:00	Vecernia
Duminică 11 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica Înfricoșatei Judecăți</i> → <i>a Lăsăturii sec de carne</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: **sfantul-ilie.ro**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

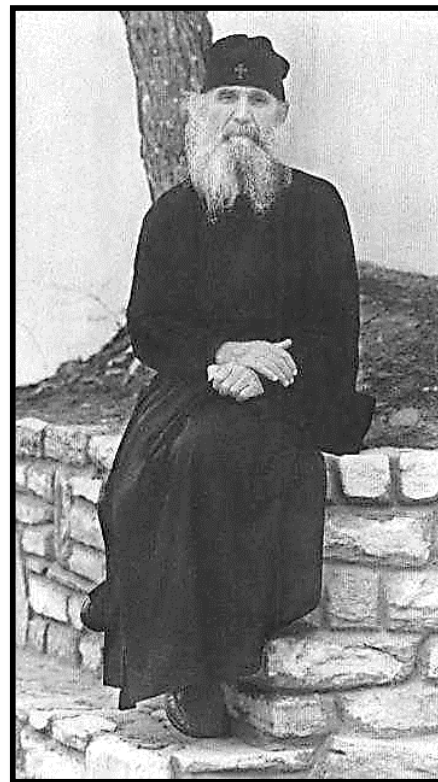
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Să nu vinzi nimic din taină, nici pentru muștrări, nici pentru laude.
E mai bine să nu fii nimic, decât să fii eroul altora. Ține-te de înger și vezi-ți de treabă!*

– Părintele Arsenie Papaciov

Nr. 238 / 4 februarie 2018

**STAREȚUL EFREM
FILOTHEITUL**

**MĂNĂSTIREA SF. ANTONIE
DIN FLORENCE, ARIZONA**

ACEASTĂ OMILIE A FOST ROSTITĂ
ÎN ANUL 1984 ÎN AMERICA

ORTODOXIA ESTE CALEA ÎMPĂRĂTEASCĂ A EVANGHELIEI

Dragii mei fii,

Suntem ortodocși și în esență nu cunoaștem toată înălțimea, adâncimea și lărgimea Ortodoxiei. Va trebui s-o vedem în toată sfințenia ei.

Ce este Ortodoxia? Ortodoxia este adevărul, dogma dreaptă despre Dumnezeu, despre om și despre lume, așa cum ne-a predanisit-o însuși Dumnezeu cel întrupat prin minunata Lui învățătură, prin viața Lui Sfântă, prin jertfa Lui izbăvitoare, așa cum au formulat-o mai apoi cugetul și inima iluminată a Apostolului Pavel, așa cum a trăit-o ucenicul dragostei și ceilalți Evangheliști și Apostoli prin lumina cerească a Sfântului Duh, așa cum ne-au predat-o și nouă Sfinții Părinți ai Alexandriei, ai Constantinopolului, ai Capadociei, ai Siriei, ai Palestinei și mai târziu ai Sfântului Munte. Toți aceștia, de la Sfântul Policarp, ucenicul Apostolilor, până la Sfântul Nicodim Aghioritul, care a adormit la

începutul secolului al XIX-lea, prin înțelepciunea și sfințenia lor, prin jertfele și nevoințele lor, ne-au predat moștenirea dreptei credințe și trăiri, comoara tradiției ortodoxe.

Ortodoxia este acea sinteză de dogmă și morală, de teorie și practică. Ortodoxia este ceea ce au formulat Sinoadele Ecumenice, acele adunări binecuvântate ale Bisericii de pretutindeni a lui Hristos. Atunci Părinții Purtători de Dumnezeu „cei înzestrați cu știința sufletului și adumbriți cu Duhul dumnezeiesc” au hotărât asupra problemelor mari, care-l preocupă pe omul duhovnicesc, și au așezat temeliile vieții duhovnicești, care sunt adevărata cultură duhovnicească.

Ortodoxia a fost pecetluită de mucenicii tuturor vremurilor, de toată ceata sfântă a milioane de eroi și mărturisitori, bărbați, femei și copii, prin sângele lor. De la amfiteatrele Romei și până la lagărele din Rusia, au dovedit că creștinismul nu este o simplă teorie, ci adevăr și viață. Eroismul cel mai frumos, biruința în fața violenței crude și a puterilor materiale, stăpânirea și împărăția duhului.

A venit apoi să slăvească Ortodoxia imnografia cea iluminată și plină de poezie, care combină firescul cu suprafirescul, cele lumești cu cele cerești, individualismul cu socialul,

familiaritatea cu adâncul respect, profanul cu misterul.

În biserică la fiecare Liturghie, într-o atmosferă de înviere și sfințenie, se săvârșește Jertfa Dumnezeului-om, la care participă toți credincioșii. Acolo, de asemenea, sunt preamărite și laudate izbânzile giganților credinței, având în frunte pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Acolo se deșteaptă dogma, nu doar ca adevăr, ci și ca răspuns la cererile omului.

O altă însușire a Ortodoxiei a fost mereu eroismul mucenicii, care nu s-a oprit doar la jertfa sângelui. Fiii Ortodoxiei au arătat mereu tărie și vitejie în fața oricărui fel de samavolnicie, fie că provenea de la Iulian Apostatul, fie de la arieni și monofiziți, fie de la iconomahi și monahi catolici. Această ceată de eroi ai Bisericii Ortodoxe nu îi cuprinde doar pe Antonie cel Mare, pe Vasile cel Mare, pe Sfântul Ioan Gură de Aur, ci și pe Sfântul Teodor Studitul, egumenul mănăstirii Studitelor, împreună cu toți monahii lui, pe Sfântul Maxim Mărturisitorul, marele erou, pe Sfântul Marcu Evghenicul și o mulțime de mărturisitori și apărători ai credinței noastre.

Ortodoxia a umblat mereu pe calea împărătească a Evangheliei. A păstrat nefalsificat și autentic duhul creștinismului împotriva

misticismului întunecat al ereziilor răsăritene, al catolicilor și al raționalismului subiectiv al protestanților. A păstrat mereu măsura și armonia. N-a avut nimic greșit, fiindcă Părinții erau luminați de Dumnezeu, erau călăuziți de Sfântul Duh.

Ortodoxia nu l-a nesocotit pe om, nici înțelepciunea, nici natura, nici arta. N-a fost inumană. Pe toate le-a sfințit și a făurit cultură.

Ortodoxia este marșul omului integru spre Creatorul lui, spre îndumnezeire. Îl conduce pe om la dezvoltarea deplină întru Hristos și pentru Hristos. Ortodoxia nu este doar teologie, ci totodată este și psihologie adevărată, umanism autentic și sociologie. Este un diamant poliedru, care pe toate fețele prezintă noi reflecții ale adevărului.

Să cunoaștem, așadar, Ortodoxia noastră. Nu în mod teoretic. S-o simțim și s-o trăim în toată profunzimea și lărgimea ei. Doar așa vom putea s-o proiectăm și s-o valorificăm.

Ortodoxia nu este muzeu și trecut, ci viață, creație și strălucire. Este marea idee a neamului nostru, este nădejdea prețioasă a mântuirii noastre, este mândria noastră întru Hristos. S-o propovăduim cu eroism și vitejie, ca fii autentici ai marilor noștri eroi.

Preafrumoasă Ortodoxie, mireasă împodobită cu sânge a lui Hristos, fie ca nicicând să nu ne lepădăm de tine noi, nevrednicii, ci, dacă împrejurările și vremurile o vor cere, învrednicește-ne să vărsăm pentru tine și ultima picătură de sânge. Amin.

Sursa: **Starețul Efrem Filotheitul, Meșteșugul mântuirii, Vol. I**, Editura Sfintei Mănăstire Filotheu, 2004

PĂRINTELE DAMASCHIN GRIGORIATUL

MĂNĂSTIREA GRIGORIU
SFÂNTUL MUNTE

VIAȚA UȘOARĂ, TAINA CUNUNIEI ȘI DIVORȚUL

În zilele noastre se constată o adâncă criză în ceea ce privește căsătoria. Tinerii preferă o viață ușoară, plină de plăceri, fără obligațiile care ar decurge dintr-o relație consfințită prin cununie. Mai mult, în fiecare an au loc mai mult de 3000 de divorțuri (în Grecia).

Iată un caz foarte grăitor. Doi tineri au mers la duhovnicul lor pentru a discuta anumite probleme care apăruseră în viața lor de cuplu. Conviețuiau împreună necununăți de zece ani. Duhovnicul i-a sfătuit să se spovedească, iar dacă simt că se iubesc cu adevărat, să se cunune cât mai curând posibil. Într-adevăr, la scurt timp s-au cununat și-au dobândit un copil. Cu toate acestea,